

Производството е по реда на чл.59 и сл. ЗАНН.

Постъпила е жалба от „Билмар 1963” ЕООД със седалище и адрес на управление в гр... ЕИК205476941, представлявано от Н.С. против наказателно постановление (НП) № 02-0003929/18.10.2021 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда” – Бургас (ДИТ – Бургас), с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер 2000 лв., на основание чл.414, ал.3 от Кодекса на труда, затова, че в качеството на работодател, в обект снecк-бар „Манц“ гр.... допуснал до работа работника К.Н.К., ЕГН*****, преди да му представи копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ заверено от ТД на НАП. Като правна квалификация на нарушението административнонаказващият орган (АНО) е посочил нормата на чл.63, ал.2 КТ.

В жалбата се иска от съда да отмени наказателното постановление, като незаконосъобразно, издадено при нарушение на процесуалния и материалния закон.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател се представлява от процесуален представител- адвокат. Поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалваното постановление, респ. за неговото изменение.

За АНО в с.з. се явява представител- юрисконсулт, който представя преписката по проведеното пред него производство и изразява становище за оставяне на жалбата без уважение и потвърждаване на НП. Моли за присъждане на направените по делото разноски.

Жалбата е допустима. Подадена е от субекта, посочен в НП като нарушител, в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН.

За да се произнесе по законосъобразността на обжалваното НП съдът взе предвид следното.

Административнонаказателното производство е започнало със съставянето на акт за установяване на извършено административно нарушение (АУАН) № 02-0003929/19.08.2021 г., съставен от Мария Тончева - инспектор в ДИТ – Бургас.

Фактическата обстановка описана в акта, както и посочените като нарушени законови норми са идентични с тази в НП, което е законосъобразно, поради следното:

От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл.63, ал.2 КТ, като на 06.07.2021 г. е допуснал до работа работника К.Н.К. изпълняваща длъжността готвач в обекта на жалбоподателя, преди да връчи уведомление по чл.62, ал.3 от КТ. Подаденото уведомление, действително е пуснато на 06.07.2021 г., но след извършване на проверката, видно от часа посочен в представената справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал.5 от КТ.

За това нарушение АНО е приел, че е осъществен състава на санкционната разпоредба на чл.414, ал.3 от КТ, която предвижда наказание за работодател какъвто е жалбоподателя имуществена санкция от 1500 лв. до 15000 лв. и и е наложил на жалбоподателя наказание- имуществена санкция в размер на 2000 лв.. По отношение размера на наложеното наказание, съдът намира, че с оглед обстоятелството, че не се установяват други нарушения на трудовото законодателство извършени от жалбоподателя в предходен период, което следва да се отчете като смекчаващо обстоятелство и при липсата на отегчаващи вината обстоятелства, следва наказанието да се определи в минималния предвиден в чл.414, ал.3 от КТ размер от 1500 лв. Поради това и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН наказателното постановление следва да се измени, като наложената имуществена санкция се намали от 2000 лв. на 1500 лв. Съдът намира, че в случая независимо от това, че не са настъпили вредни последици от извършеното нарушение, не са налице условията за налагане на наказание по привилегирания състав на чл.415 в, ал.1 от КТ, доколкото нарушението по чл.63, ал.2 от КТ изрично е изключено от приложното и поле с разпоредбата на чл.415в, ал.2 от КТ. Съдът намира, че не са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН, доколкото нарушението е от категорията на формалните и не се установява по-

ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с характерната за този вид нарушения, а обстоятелството, че не са установени други нарушения от страна на жалбоподателя следва да се отчете единствено на плоскостта на смекчаващите вината обстоятелства, което съдът е направил с намаляването на имуществената санкция. По направеното искане за присъждане на разноси съдът прие следното: В случая предвид установеното обстоятелство, че жалбоподателят е извършил нарушението вменено му с обжалваното постановление, следва да понесе разноските направени в производството от другата страна-НАП. НАП, който е представлявана и защитавана по делото от юрисконсулт, на основание чл.65, ал.5 от ЗАНН има право на разноси за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи по реда на чл.37 от ЗПП и според предвиденото в чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 80 лв. съобразно фактическата и правна сложност на делото. Тази сума следва да се заплати на ДИТ-Бургас от жалбоподателя, предвид изхода от спора между страните.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН , съдът постанови решението си.